

[Økonomiministeren.]

folk. Det, jeg taler om, er de gennemsnitlige lønninger ved de generelle forhandlinger.

Må jeg til hr. Henry Christensen sige, at der er ikke tale om, at regeringen planlægger nogen nedgang i stigningen i de private investeringer; det er jo ikke noget, regeringen har nogen som helst direkte indflydelse på. Når jeg nævner den forventede udvikling i de private investeringer i 1966, taler jeg om det, man skønner i den økonomiske årsoversigt, det, man skønner i dette 5 års program eller dette 5 års skøn, som det økonomiske sekretariat har udarbejdet, og det er også det, man har accepteret som det bedst mulige skøn i øjeblikket. Regeringen ønsker naturligvis meget gerne, at de private investeringer stiger kraftigt; det er ikke noget, vi blander os i. Det er kun, hvad der skønnes af det økonomiske sekretariat, og hvis det skøn holder stik, så skulle der være plads til de offentlige investeringer, som vi kan planlægge.

(Kort bemærkning).

Niels Westerby: Jeg må tilstå, at jeg ikke rigtig kan forstå hr. Henry Christensen. Den fare, der er ved det forslag, som venstre har fremsat, og som vi behandler i dag, er jo netop den, at når regeringen kommer med en antiinflationsplan, så træder spillet om regeringsmagten i forgrunden. Hr. Henry Christensen ved meget godt, at dette spil om regeringsmagten lammer meget herinde, sådan at man glemmer de saglige problemer. Han ved udmærket godt, at det let går sådan, at regeringen, når den overvejer antiinflationsplan, siger: hvad kan vi få igennem i folketinget? Og han ved udmærket godt, at der er forskellige partier, der kunne føle sig fristet til først og fremmest at sige: hvordan kommer vi regeringen til livs? Men det er jo inflationsbekæmpelse, det drejer sig om, og jeg må ærlig talt sige, jeg ikke kan forstå hr. Henry Christensen, når han påstår, at jeg vil sige, at regeringen skal slippe for at lave en antiinflationsplan. Nej tværtimod, jeg mener det sådan, at vi vil meget gerne arbejde med på det liberalt centrum vil gerne komme med tanker i denne forbindelse, og vi vil gerne hjælpe venstre til at komme med tanker herom. Det er jo ikke kommet i dag, og hvor-

for skal vi sidde og vente på, at regeringen kommer med nogle forslag? Hvorfor ikke tage fat med det samme? Hvorfor ikke gøre ligesom i skattereforarbejdet, hvor hvert parti kommer med sin plan? Så kan vi måske få gang i det og få udledt noget af det.

(Kort bemærkning).

Ordføreren for forslagsstillerne (Henry Christensen): Jeg må ærlig talt sige, at hr. Niels Westerbys opfattelse af, hvad folketinget kan beslutte, forbløffer mig. Jeg har endnu aldrig oplevet, at folketinget skulle være i stand til at beslutte, hvad de enkelte partier skal gøre inden for en måned. Derimod kan folketinget beslutte, hvad det vil pålægge regeringen, og så drage regeringen til ansvar for den pågældende beslutning.

(Kort bemærkning).

Niels Westerby: Folketinget har naturligvis lov til at opfordre partierne til at komme med en antiinflationsplan, og jeg vil gerne se det parti, der sidder en sådan opfordring overhørig. Endelig kan også partierne aftale en sådan fremgangsmåde, så jeg kan slet ikke forstå, at hr. Henry Christensen vil afvise det af formelle grunde. Det er jo reelle grunde, der gør, at han ikke vil være med til den fremgangsmåde.

Hermed sluttede forhandlingen.

Sagens overgang til anden (sidste) behandling
vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (From): Efter de faldne udtalelser foreslår jeg, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til et udvalg på 17 medlemmer. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til folketingsbeslutning om nedsættelse af en kommission i henhold til grundlovens § 51 (af Aksel Larsen m. fl.).

(Forslaget til folketingsbeslutning (nr. XIX) findes i tillæg A. sp. 2111, fremsættelsen i tidenden sp. 3946).